

II. Varetægtsfængsling.

§ 8.

Fængsling kan kun finde Sted i Kraft af en Retskendelse; en saadan kan først affiges, efter at den paagældende er hørt for en Ret angaaende Sigteisen, medmindre det forhindres ved hans Ophold i Udlandet.

§ 9.

Fængsling kan kun besluttes, naar der foreligger stellig Grund til at antage, at den paagældende har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, hvorfor Straffen efter det foreliggende skønnes at ville blive højere end Bøder eller simpelt Fængsel, og selv da kun:

- 1) naar den mistænkte henhører til de i § 2, Nr. 1, ommeldte Personer eller
- 2) naar der i øvrigt paa Grund af Sagens Bestaaffenhed og den mistænktes Forhold er særlig Høje til at antage, at han vil unddrage sig Ansvar ved at flygte eller skjule sig eller
- 3) naar der er særlige Grunde til at frygte for, at han, hvis han lades paa fri Fod, vil fortsætte sin forbryderiske Virksomhed.

§ Forbindelse med Fængslingskendelsen har Dommeren at fastsætte en bestemt Tidsfrist, ikke over en Maaned, inden hvilken Fængslingen skal ophøre, for saa vidt den ikke forlænges ved ny Kendelse, se nedenfor § 15.

Fængsling kan endelig besluttes, naar den anses for nødvendig for at hindre en Person, som sigtes for det i Straffelovens § 299 ommeldte Forhold, i at bringe sin Trusel til Udførelse.

§ 10.

Enhver Fængslingskendelse, derunder enhver Kendelse om en Fængslings Forlængelse, skal indeholde en Betegnelse af den eller de forbryderiske Handlinger, som Sigteisen angaar, og fremstille de Grunde, som overensstemmende med § 9 nødvendiggøre Frihedsberøvelsen. Udskrift meddeles den fængslede inden 24 Timer.

§ 11.

Den fængslede er undergivet de Indskrænkninger, som ere nødvendige til Sikring af Fængslingsordenen og til Opretholdelse af Fængselsordenen overensstemmende med de derom givne Bestemmelser. Særlig fastsættes følgende Regler med Hensyn til den fængslede Behandling:

- 1) Hvorvidt andre end de ved Fængslet ansatte skulle have Udgang til Fangen, beror paa Dommeren. Dog skal der tilstedes en af de til offentlige Sagens Udførelse bestillede Sagførere, med hvem den fængslede ønsker at raadslaa om sit Forsvar, eller den ham bestillede Defensor Udgang til ham og til Samtale med ham uden Tilsyn eller Kontrol. Tilladelse til, med de Indskrænkninger, som Fængselsordenen kræver, og under saadant Opsyn, som Dommeren finder fornødent, at modtage Besøg af en Væge eller en Præst efter eget Valg, af Slægtninge eller Personer, der staa i Forretningsforhold til Fangen, eller med hvem han ønsker at raadsføre sig, bør kun nægtes, naar særlige Omstændigheder give Grund til at frygte, at Sagens tilbørlige Oplysning derved vil blive hindret.
- 2) Om det skal tillades den fængslede at affende og modtage Breve, beror paa Dommeren, hvem de Breve, den fængslede ønsker at affende, ville være at forelægge, ligesom Dommeren er berettiget til at bryde og læse de Breve, som ankomme til den fængslede. Dog skal den fængslede altid uden Tilladelse og uden Tilsyn fra Dommeren eller nogen anden kunne brevveksle med den under Nr. 1 omtalte Sagfører.